

Wolf in schaapskleren?

We vinden ze leuk, die kleine kevertjes met hun gekleurde schildje. Men wist al vroeg dat deze beestjes ons van nut konden zijn en gaven ze mooie namen als kapoentje, moedergodssterretje, zonnekoekje, piepebontje en lieveheersbeestje. In het Engels heet hij ladybug of ladybeetle. Men bad in de middeleeuwen tot de Heilige Maagd om de gewassen te beschermen tegen insectenplagen en daar deed het lieveheersbeestje zijn uiterste best voor. Zijn hoofdvoedsel bestaat uit bladluizen.

Bladluizen zuigen plantensappen uit de bladeren en daar heeft de plant onder te lijden. Lieveheersbeestjes zijn dus biologische bladluisverdelgers en worden gezien als een geschenk uit de hemel.

Als kind zocht ik al lieveheersbeestjes, en dacht dat het aantal stippen hun leeftijd aangaf. Nu weet ik beter. Een lieveheersbeestje wordt gemiddeld maar één jaar oud. Er zijn vele soorten en de kleuren variëren van lichtgeel, oranje, rood tot zwart. Het aantal stippen is soort gebonden en loopt van nul tot eenentwintig. De vlekken zijn rond, hartvormig of vierkant en kunnen ook verschillende kleuren hebben. Heeft u wel eens gehoord van het roomvleklieveheersbeestje of hiërogliefenlieveheersbeestje?

Lieveheersbeestjes leggen hun eitjes het liefst in een kolonie bladluizen. Als de larven uit de eitjes komen is het voedsel direct voor handen. Baby lieveheersbeestjes lijken in de verste verte niet op hun ouders. Het zijn gestekelde grote rovers die complete bladluiskolonies uitmoorden. Echte rupsjes-nooit-genoege. Ze knappen regelmatig uit hun velletje en voordat ze verpoppen en de vorm krijgen van een kevertje hebben ze al vijfduizend bladluizen leeg gezogen! In tijden van hongersnood zijn het ook nog kannibalen en eten ze elkaar op.

Zo'n twintig jaar geleden is het veelkleurig Aziatisch lieveheersbeestje in Nederland geïntroduceerd. Deze exoot is te herkennen aan de zwarte M-vormige tekening op het halsschild. Hij zou nog méér bladluizen eten en zich sneller voortplanten. Daar heeft men nu spijt van, want behalve bladluizen eet deze roofkever ook eitjes van vlinders, bladeren van de gewassen en onze eigen inheemse lieveheersbeestjes! Maar krijg ze nu maar weer eens weg... Een lieveheersbeestje heeft behalve zijn Aziatische familie weinig natuurlijke vijanden. Als hij zich bedreigd voelt scheidt hij een gele stinkende bittere

vloeistof af en ook zijn felle kleur geeft aan dat hij geen lekker hapje is.

's Winters zijn er geen bladluizen en wordt er een winterslaap gehouden. Grote groepen lieveheersbeestjes kruipen bij elkaar in boomspleten of in een schuur. Soms zitten ze ook in huizen.

Het lieveheersbeestje wordt soms ook gezien als brenger van geluk en is een symbool tegen zinloos geweld al hoewel....

Tekst; Ada van der Aar